

Krótką biografia bł. Álvaro del Portillo (1914-1994)

Álvaro del Portillo urodził się 11 marca 1914 r. w Madrycie jako trzecie z ośmiorga dzieci.

11-09-2013

Álvaro del Portillo urodził się 11 marca 1914 r. w Madrycie jako trzecie z ośmiorga dzieci. Jego matka Clementina Diez de Sollano była Meksykanką, a ojciec Ramón del Portillo y Pardo - Hiszpanem.

Po ukończeniu szkoły średniej Najświętszej Maryi Panny z Pilar w Madrycie rozpoczął studia w Szkole Inżynierów Drogownictwa, które ukończył w 1941 roku. Następnie pracował w różnych instytucjach publicznych jako specjalista do spraw inżynierii lądowej i wodnej. Jednocześnie uzyskał stopień naukowy z historii, a w 1944 roku obronił pracę doktorską na temat wczesnej eksploracji wybrzeża Kalifornii.

W 1935 roku przystąpił do Opus Dei, instytucji Kościoła Katolickiego założonej siedem lat wcześniej przez św. Josemaríę Escrivę. Formację otrzymał bezpośrednio od Założyciela, w duchu nowej drogi w Kościele, jaką było Opus Dei. Pośród swoich kolegów ze studiów i pracy prowadził szeroko zakrojoną pracę ewangelizacyjną, a od 1939 roku odbywał liczne podróże apostołskie w różnych miastach Hiszpanii.

W dniu 25 kwietnia 1944 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Madrytu, Leopoldo Eijo y Garay, wraz z José Marią Hernandezem Garniką oraz José Luisem Múzquizem. Byli to pierwsi po Założycielu kapłani Opus Dei.

W 1946 roku przeniósł się do Rzymu, na kilka miesięcy przed przybyciem św. Josemaríi, i w następnych latach mieszkał u boku Założyciela. Był to kluczowy okres dla Opus Dei, które w tamtym czasie otrzymało pierwszą prawno-kanoniczną aprobatę Stolicy Świętej.

Dla Álvaro del Portillo był to również ważny okres, w którym prowadził głęboką refleksję na temat roli i odpowiedzialności świeckich w misji Kościoła poprzez ich codzienną pracę oraz relacje społeczne i rodzinne.

„W szpitalu - napisał wiele lat później tytułem przykładu - Kościół jest obecny nie tylko za pośrednictwem

kapelana: działa również poprzez wiernych, którzy - jako lekarze i pielęgniarki - starają się zapewnić dobrą, profesjonalną opiekę oraz okazać pacjentom szacunek i troskę. W każdym miejscu budynek kościoła zawsze będzie niezbędnym punktem odniesienia, ale jedynym sposobem dotarcia do tych, którzy do niego nie uczęszczają, będzie pośrednictwo ich rodzin”.

W latach 1947-1950 rozwinął ekspansję apostołską Opus Dei w Rzymie, Mediolanie, Neapolu, Palermo i innych miastach Włoch. Promował działalność służącą formacji chrześcijańskiej oraz pełnił posługę kapłańską dla wielu osób. Wpływ jego pracy w całych Włoszech widać dzisiaj w nazwach ulic i placów różnych miast, które noszą jego imię.

W dniu 29 czerwca 1948 r. Założyciel Opus Dei erygował Rzymskie

Kolegium Świętego Krzyża, międzynarodowe centrum formacyjne, którego Álvaro del Portillo był pierwszym rektorem i w którym wykładał teologię moralną (1948-1953). W tym samym roku (1948) uzyskał stopień doktora prawa kanonicznego na Papieskim Uniwersytecie Świętego Tomasza.

Podczas lat spędzonych w Rzymie kolejni papieże, od Piusa XII do Jana Pawła II, powierzali mu różnorodne zadania w charakterze członka lub konsultora trzynastu różnych instytucji Stolicy Świętej.

Odegrał aktywną rolę podczas Soboru Watykańskiego II. Jan XXIII mianował go konsultorem Kongregacji ds. Duchowieństwa (1959-1966). W okresie poprzedzającym Sobór był przewodniczącym komisji przedprzygotowawczej ds. świeckich. W czasie Soboru

(1962-1965) pełnił funkcję sekretarza Komisji ds. dyscypliny kleru i ludu Bożego.

Po Soborze papież Paweł VI mianował go konsultorem posoborowej Komisji ds. biskupów i diecezji (1966). Przez wiele lat był również konsultorem Kongregacji Nauki Wiary.

Życie Álvaro del Portillo było ściśle związane z życiem Założyciela, ks. Josemaríi Escrivy. Stał zawsze u jego boku, do chwili śmierci Założyciela 26 czerwca 1975 r., pomagając mu w pracy ewangelizacyjnej i opiece duszpasterskiej. Podróżował z nim do wielu krajów, aby rozpocząć i wspierać pracę apostolską Opus Dei.

Na wiadomość o śmierci Álvaro del Portillo irlandzki augustianin, ojciec Jan O'Connor, napisał: „Widok uśmiechniętej i nienarzucającej się postaci towarzyszącej

dynamicznemu ks. Escrivie przywodzi mi na myśl św. Józefa”.

W dniu 15 września 1975 r., na Kongresie Generalnym zwołanym po śmierci Założyciela, ks. Álvaro del Portillo został wybrany na jego następcę na czele Opus Dei. W dniu 28 listopada 1982 r. papież Jan Paweł II, erygując Opus Dei jako Prałaturę Personalną, mianował go Prałatem Opus Dei.

Osiem lat później, 7 grudnia 1990 r., Papież mianował go biskupem, a 6 stycznia 1991 r. udzielił mu sakry biskupiej w Bazylice Świętego Piotra.

Stojąc na czele Opus Dei, Álvaro del Portillo promował rozpoczęcie pracy apostolskiej przez Prałaturę w dwudziestu nowych krajach. Podczas wizyt duszpasterskich na wszystkich kontynentach mówił tysiącom ludzi o miłości do Kościoła i Papieża oraz w przekonujący sposób przekazywał chrześcijańskie nauczanie św.

Josemaríi o poszukiwaniu świętości w życiu codziennym.

Jako Prałat Opus Dei inspirował również wiele inicjatyw społecznych i edukacyjnych. Szpital Monkole w Kinszasie (Demokratyczna Republika Konga), szpital Fundacji Nigru (Nigeria), Centrum Techniki Przemysłowej i Przedsiębiorczości (CITE) w Cebu (Filipiny) to przykłady projektów służących rozwojowi społecznemu, prowadzonych przez członków Opus Dei wraz z innymi osobami, którym impuls nadał bezpośrednio biskup del Portillo.

Ponadto Uniwersytet Papieski św. Krzyża (od 1985 roku) i międzynarodowe seminarium Sedes Sapientiae w Rzymie (od 1990 roku), a także międzynarodowe seminarium Bidasoa (Pampeluna, Hiszpania) wykształciły tysiące kandydatów do kapłaństwa wysłanych przez biskupów z całego

świata, aby formowali się do służby w swoich diecezjach.

Są one wyrazem troski biskupa del Portillo o miejsce kapłana w dzisiejszym świecie - kwestii tej poświęcił wiele wysiłku, co pokazują lata jego pracy podczas Soboru Watykańskiego II.

„Kapłaństwo nie jest karierą - pisał w 1986 roku - ale hojnym, pełnym oddaniem się, bez kalkulacji ani stawiania granic, aby być siewcami pokoju i radości na świecie oraz otwierać bramy nieba tym, którzy korzystają z tej posługi i służby”.

Biskup Álvaro del Portillo zmarł w Rzymie, wczesnym rankiem 23 marca 1994 r., zaledwie kilka godzin po powrocie z pielgrzymki do Ziemi Świętej. We wtorek 22 marca odprawił swoją ostatnią Mszę św. w kościele Wieczernika w Jerozolimie.

Álvaro del Portillo był autorem szeregu publikacji z dziedziny teologii, prawa kanonicznego i pracy duszpasterskiej: *Wierni i świeccy w Kościele (Fieles y Laicos en la Iglesia, 1969)*, *Pisma o kapłaństwie (Escritos sobre el sacerdocio, 1970)* oraz licznych artykułów, z których wiele zostało zebranych po jego śmierci i wydanych w języku włoskim w tomie *Rendere amabile la Verità. Raccolta di scritti di Mons. Álvaro del Portillo*, opublikowanym w 1995 roku przez Libreria Editrice Vaticana.

W 2004 roku ukazała się w Polsce książka (przetłumaczona na wiele języków): *Álvaro del Portillo, O Założycielu Opus Dei. Rozmowa z biskupem Álvaro del Portillo* przeprowadzona przez Cesare Cavalleri, Wydawnictwo Księży Marianów, Warszawa 2004.

Od śmierci biskupa Álvaro del Portillo w 1994 roku napłynęło

tysiące świadectw od osób, które
pisały o jego dobroci, ciepłym
uśmiechu, pokorze, nadprzyrodzonej
odwadze i pokoju serca, jaki rodził
się w nich pod wpływem jego słów.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/krotka-biografia-biskupa-
alvaro-del-portillo-1914-1994/](https://opusdei.org/pl-pl/article/krotka-biografia-biskupa-alvaro-del-portillo-1914-1994/)
(26-03-2025)